

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ - Λουκ. 18,18-27 (27/11/2016)

Ο επάρατος πλουτισμός

Στην εποχή της βαθιάς οικονομικής κρίσης που ζούμε, αγαπητοί μου αδελφοί, κατά την οποία οι λαοί γινόμαστε θύματα της διεθνούς και εγχώριας πλουτοκρατίας, το Ευαγγελικό απόσπασμα που ακούσαμε σήμερα καθίσταται άκρως ενδιαφέρον και επίκαιρο. Ο Χριστός ερωτάται από έναν Ιουδαίο άρχοντα για τον τρόπο με τον οποίο θα κατακτήσει την αιώνια ζωή. Τού υποδεικνύει να τηρήσει πιστά τις εντολές του Θεού και, όταν λαμβάνει τη σχετική διαβεβαίωση, καλεί τον συνομιλητή Του, να πουλήσει όλα τα υπάρχοντά του, να τα μοιράσει στους πτωχούς και να Τον ακολουθήσει. Ο πλούσιος έπεσε σε μελαγχολία και έφυγε, γιατί δεν ήθελε να στερηθεί τα πλούτη του. Ο Χριστός τότε ομολόγησε ότι ο πλουτισμός είναι εμπόδιο για την κατάκτηση της Βασιλείας των ουρανών. Γιατί συμβαίνει αυτό;

Το κυνήγι του πλουτισμού δημιουργεί ανθρώπους χωρίς ηθικές αναστολές και αισθήματα. Κατασκευάζει ανθρώπους – μηχανές, που λειτουργούν με μόνο και αποκλειστικό σκοπό την αύξηση του πλούτου έναντι οιαδήποτε τιμήματος. Στο σκοπό αυτό τα διεθνή συστήματα του πλουτισμού δε διστάζουν να θυσιάσουν ανθρώπινα δικαιώματα, να στερήσουν κατοχυρωμένα εργασιακά και ασφαλιστικά προνόμια, να εκμαυλίσουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δημιουργώντας στρατιές νεόπτωχων, ανέργων και δυστυχημένων ανθρώπων, χωρίς παρόν και ελπίδα για το μέλλον. Δε διστάζουν να κερδοσκοπήσουν στην πλάτη ολόκληρων κρατών και να εξευτελίσουν την ιστορία λαών, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη σταθερότητα των κερδών τους. Οι κοινωνικές αναταραχές και εξεγέρσεις για την προάσπιση του δικαίου των λαών τούς αφήνουν παντελώς αδιάφορους.

Το κυνήγι του πλουτισμού δημιουργεί ανθρώπους αιχμαλώτους του χρήματος και τούς οδηγεί στην εκούσια δέσμευση μιας ιδιότυπης σκλαβιάς. Η ζωή τους εξαρτάται από την αυξομείωση των χρηματοοικονομικών δεικτών, χαλαρώνοντας τους ανθρώπινους δεσμούς, περιορίζοντας ή εξαφανίζοντας την ανάγκη της κοινωνικότητας, που δίδει τη θέση της στον επικίνδυνο ατομισμό. Ένας σύγχρονος Ορθόδοξος Ιεράρχης, αντιλαμβανόμενος τον κίνδυνο της ιδιότυπης αυτής αυτοδέσμευσης, επισημαίνει: «Εκείνος που ασχολείται συνέχεια με χρήματα, τόκους και δανεισμούς, με κέρδη και επιχειρήσεις, γίνεται χειρότερος και από τα άλογα ζώα, γιατί αποδεικνύεται δούλος κάτω από το χειρότερο αφεντικό. Ενώ πλαστήκαμε από τον Θεό ευγενείς και ελεύθεροι, υποδουλωθήκαμε στον πλούτο. Πράγματι, πολλοί από εμάς τον πλουτισμό τον έχουμε

κάνει σκοπό της ζωής μας. Είτε με θεμιτά, είτε με αθέμιτα μέσα, μαζεύουμε συνεχώς και προσπαθούμε να κρατηθούμε στη ζωή αυτή με τα χρήματα. Η ασφάλειά μας δεν είναι ο Θεός, αλλά ο πλούτος και τα υλικά πράγματα»¹.

Το κυνήγι του πλουτισμού καταστρέφει τη φιλότιμη συνείδηση των λαών που είχαν μάθει να ζουν μέσα από την έντιμη και σκληρή εργασία, νιώθοντας πλούσιοι με τα λίγα, ευτυχιμένοι και αυτάρκεις με τα απλά. Πλέον, η έντιμη εργασία θεωρείται ουτοπία και οι νέες γενιές γαλουχούνται με τα «οράματα» της απάτης, της ευκολίας, της «αρπαχτής», της μίζας, των υπόγειων διαδρομών του χρήματος. Αλλά αυτό συμβαίνει γιατί το πρόβλημα ξεκινά από ψηλά. Όταν τα ηγετικά πρόσωπα της κοινωνίας αποδεικνύονται επιρρεπή στο πάθος του πλουτισμού, αποκομίζοντας αδικαιολόγητα προσωπικά κέρδη και οφέλη, χάρη στα δημόσια αξιώματά τους, τότε στέλνουν τα χειρότερα μηνύματα στους λαούς. Λειτουργούν ως τραγικά παραδείγματα προς αποφυγήν και εδραιώνουν ένα σύστημα σήψης και διαφθοράς το οποίο είναι δύσκολο να αποκαθαρθεί, έστω κι αν αποκαλυφθεί.

Ο Παπαδιαμάντης είχε χαρακτηρίσει την πλουτισμό και την πλουτοκρατία «μόνιμο άρχοντα του κόσμου και διαρκή αντίχριστο. Αύτη γεννά την αδικίαν, αύτη τρέφει την κακουργίαν, αύτη φθείρει σώματα και ψυχάς. Αύτη παράγει την κοινωνικήν σηπεδόνα. Αύτη καταστρέφει κοινωνίας νεοπαγείς»². Να γιατί είναι σταθερό και μόνιμο εμπόδιο για την κατάκτηση της Βασιλείας των ουρανών.

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

¹ Ιωήλ, Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας, «Θυσία Εσπερινή», σελ. 102

² «Χαλασοχώρηδες»